

Opinia Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę 2000/14/WE w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do emisji hałasu do środowiska przez urządzenia używane na zewnątrz pomieszczeń

COM(2005) 370 końcowy — 2005/0149 (COD)

(2006/C 28/23)

Dnia 16 września 2005 r. Rada, działając na podstawie art. 95 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, postanowiła zasięgnąć opinii Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie wspomnianej powyżej.

Prezydium Komitetu powierzyło przygotowanie prac w tej sprawie Sekcji ds. Rolnictwa, Rozwoju Wsi i Środowiska Naturalnego w dn. 27 września 2005 r.

Wziąwszy pod uwagę pilny charakter prac, na 421. sesji plenarnej w dniach 26 — 27 października 2005 r. (posiedzenie z dnia 27 października) Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny wyznaczył na sprawozdawcę generalnego **Antonello PEZZINIEGO** i stosunkiem głosów 81 do 1, przy 3 głosach wstrzymujących się, przyjął następującą opinię:

1. Wnioski i zalecenia

1.1 Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny (EKES) pozytywnie odnosi się do wniosku Komisji w sprawie zmiany dyrektywy 2000/14/WE („dyrektywa w sprawie hałasu”) (1).

1.2 EKES pragnie skorzystać ze sposobności, by podkreślić, że głównymi źródłami hałasu w budownictwie, ogrodnictwie i leśnictwie są istotnie narzędzia i urządzenia wymienione w dyrektywie 2000/14/WE i że informacje techniczne oraz gwarancje udzielone przez producentów tych maszyn mają fundamentalne znaczenie dla właściwego zarządzania hałasem przez pracodawców.

1.3 EKES pragnie ponadto zasygnalizować znaczenie, jakie dla ograniczenia emisji hałasu do środowiska, może mieć pełne wdrożenie dyrektywy 2000/14/WE, gdy publiczni i prywatni zleceniodawcy włączą do warunków przetargu wymogi odnoszące się do maszyn o niskim poziomie emisji hałasu.

1.4 EKES przypomina również, że istnieją zharmonizowane normy odnośnie do mierzenia emisji hałasu. Dyrektywa w sprawie hałasu (2000/14/WE) opiera się na zasadach i koncepcjach nowej strategii w zakresie harmonizacji technicznej i normalizacji, wskazanych w rozporządzeniu Rady z dnia 7 maja 1985 (2) i w dyrektywie Rady 93/465/EWG z dnia 22 lipca 1993 r. (3)

2. Uzasadnienie

2.1 Wniosek Komisji przewiduje poprawkę do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2000/14/WE z dnia 8 maja 2000 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do emisji hałasu do środowiska przez urządzenia używane na zewnątrz pomieszczeń („dyrektywa w sprawie hałasu”).

2.2 Od 3 stycznia 2002 r. pięćdziesiąt siedem typów urządzeń będących przedmiotem dyrektywy w sprawie hałasu, musi spełniać wymogi tej dyrektywy zanim zostaną one wprowadzone do obrotu lub oddane do użytku we Wspólnocie Europejskiej.

2.3 Dyrektywa ustanowiła maksymalne dopuszczalne poziomy mocy akustycznej i obowiązkowe etykietowanie emisji hałasu dla dwudziestu dwóch typów urządzeń oraz obowiązkowe etykietowanie emisji hałasu dla pozostałych trzydziestu pięciu typów urządzeń.

2.3.1 Dla tych dwudziestu dwóch typów urządzeń objętych dopuszczalnymi poziomami mocy akustycznej przewidziano dwa etapy wdrażania. Pierwszy wszedł w życie z dniem 3 stycznia 2002 r. („etap I”); druga seria zredukowanych dopuszczalnych poziomów mocy akustycznej wejdzie w życie dnia 3 stycznia 2006 r. („etap II”).

2.3.2 Grupa robocza GR7 (4), mianowana przez Komisję, uznała, że dla pewnych typów urządzeń zmierzony poziom mocy akustycznej do stosowania w etapie II nie będzie technicznie możliwy do osiągnięcia.

2.3.3 Z tego też powodu Komisja proponuje uznać, że dopuszczalne poziomy mocy akustycznej z etapu II dla wspomnianych powyżej urządzeń mają jedynie charakter orientacyjny. Ostateczne dane będą zależały od zmiany dyrektywy w sprawie hałasu wynikającej ze sprawozdania przewidzianego w art. 20.

2.4 W wypadku braku jakiegokolwiek zmiany, dane dla etapu I będą stosowane także dla etapu II.

(1) Dz.U. L 162 z 03.07.00, str. 1.

(2) Dz.U. L 136 z 04.06.85, str. 1.

(3) Dz.U. L 220 z 30.08.93, str. 23.

(4) Grupa robocza ds. urządzeń używanych na zewnątrz pomieszczeń (grupa ekspertów utworzona przez służby Komisji).

3. Ogólne uwagi

3.1 By wyrazić pozytywną opinię na temat wniosku w sprawie zmiany dyrektywy 2000/14/WE, należy zaakcentować **dwa istotne aspekty**:

3.2 **Pierwszy aspekt** dotyczy zachowania i potwierdzenia wytycznych zawartych w dyrektywie 2000/14/WE, jako że obecny wniosek w sprawie zmiany dyrektywy powinien stanowić uzupełnienie szeregu środków wspólnotowych związanych z emisją hałasu wywoływanego przez główne źródła hałasu (zwłaszcza pojazdy drogowe i szynowe oraz związaną z nimi infrastrukturę, statki powietrzne, urządzenia używane na zewnątrz pomieszczeń, urządzenia przemysłowe i maszyny samobieżne) oraz stanowić podstawę opracowania środków uzupełniających w perspektywie krótko-, średnio- i długoterminowej.

3.2.1 Dyrektywa ta znajduje w istocie potwierdzenie w przepisach dotyczących emisji hałasu przez pewne kategorie maszyn:

— **Dyrektywa** Rady 70/157/EWG z dnia 6 lutego 1970 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do dopuszczalnego poziomu hałasu i układu wydechowego pojazdów silnikowych;

— **Dyrektywa** Rady 77/311/EWG Rady z dnia 29 marca 1977 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do poziomu hałasu odczuwanego przez kierującego kołowymi ciągnikami rolniczymi lub leśnymi;

— **Dyrektywa** Rady 80/51/EWG z dnia 20 grudnia 1979 r. w sprawie ograniczenia emisji hałasu z poddźwiękowych statków powietrznych oraz dyrektywy ją uzupełniającej;

— **Dyrektywa** Rady 92/61/EWG z dnia 30 czerwca 1992 r. w sprawie homologacji typu dwu- lub trzykołowych pojazdów silnikowych;

— **Dyrektywa** Parlamentu Europejskiego i Rady 2000/14/WE z dnia 8 maja 2000 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do emisji hałasu do środowiska przez urządzenia używane na zewnątrz pomieszczeń.

3.2.2 Przed ustanowieniem polityki w zakresie ochrony środowiska, inicjatywy w dziedzinie ochrony przed hałasem były ukierunkowane nie tylko na środowisko, lecz przede

wszystkim na realizację zasad wolnej konkurencji i wolnego przepływu towarów ⁽⁵⁾.

3.2.3 W obecnym wniosku wymogi ochrony środowiska wydają się być dobrze dopasowane do potrzeby zagwarantowania wolnego rynku.

3.3 **Drugim aspektem** jest spójność wniosku z programami, działaniami i celami przyjętymi przez UE w zakresie ochrony środowiska i zdrowia/ochrony przed hałasem.

3.3.1 W polityce wspólnotowej powinno dążyć się do wysokiego poziomu ochrony zdrowia i środowiska, a jednym z jej celów powinna być ochrona przed hałasem.

3.3.2 W *Zielonej księdze w sprawie przyszłej polityki dotyczącej hałasu*, Komisja definiuje hałas jako jeden z głównych problemów środowiskowych w Europie.

3.4 Wniosek Komisji wiąże się bezpośrednio z działaniami przyjętymi podczas realizacji programów działań i strategii europejskiej w zakresie środowiska i zdrowia wskazanej w konkluzjach Rady Unii Europejskiej z dnia 27 października 2003 r.

3.4.1 Należy w tym kontekście przypomnieć, że Wspólnota podjęła interwencję mającą na celu zwalczanie hałasu, wydając dyrektywę 2002/49, która jest aktem o fundamentalnym znaczeniu, regulującym i precyzującym kryteria ustalania dopuszczalnego progu emisji hałasu do środowiska.

3.5 Instytucje wspólnotowe ustanowiły **wspólne metody dokonywania oceny**, wprowadzając pojęcie progów poziomu hałasu. W gestii Państw Członkowskich leży zatem ustalenie progów odnoszących się do różnych stref miejskich i ich koodynacja z ustawodawstwem krajowym.

3.5.1 Przyjęcie wspólnych kryteriów monitoringu było niezbędne, ponieważ w przeciwnym razie wyniki w zakresie dopuszczalnego progu hałasu mogłyby się różnić w zależności od Państwa Członkowskiego i uniemożliwić na przykład przemieszczanie się niektórych pojazdów samochodowych bądź powietrznych oraz spowodować różne ograniczenia w zakresie stosowania środków transportu na terytorium danego kraju.

3.6 Dyrektywa 2002/49 ma na celu zwalczanie zanieczyszczenia hałasem, a jej priorytetem jest wyeliminowanie szkodliwego wpływu hałasu w środowisku na człowieka.

⁽⁵⁾ Por. wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dn. 12 marca 2002 r., sprawa C-27/00 i C-122/00.

3.6.1 W odniesieniu do narażenia na **wysoki poziom hałasu w miejscu pracy**, który może nieodwracalnie uszkodzić słuch i być zatem powodem nieszczęśliwych wypadków przy pracy, należy wskazać dyrektywy przewidujące minimalne wymogi w zakresie zdrowia i bezpieczeństwa:

- **Dyrektywa Rady 89/391/EWG** z dnia 12 grudnia 1989 r. w sprawie wprowadzenia środków w celu poprawy bezpieczeństwa i zdrowia pracowników w miejscu pracy;
- **Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2003/10/WE** z dnia 6 lutego 2003 r. w sprawie minimalnych wymagań w zakresie ochrony zdrowia i bezpieczeń-

stwa dotyczących narażenia pracowników na ryzyko spowodowane czynnikami fizycznymi (**hałasem**);

- **Dyrektywa Rady 89/655/EWG** z dnia 30 listopada 1989 r. w sprawie minimalnych wymagań w dziedzinie bezpieczeństwa i ochrony zdrowia pracowników korzystających z wyposażenia ochrony osobistej. W wypadku wszystkich rodzajów pracy, w których powstaje hałas, dyrektywy te przewidują, że pracodawca musi zaplanować pracę w sposób ograniczający do minimum narażenie na hałas, przede wszystkim poprzez zastosowanie maszyn emitujących niski poziom hałasu, prowadzenie kontroli źródeł hałasu i zaangażowanie pracowników.

Bruksela, 27 października 2005 r.

Przewodnicząca
Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego
Anne-Marie SIGMUND
